

DIN REGULAMENTUL DE EXPLOATAREA PĂDURILOR FONDULUI BISERICESC ORTODOX ROMÂN DIN BUCOVINA

Dr. ing. R. Ichim

Regulamentul de exploatarea pădurilor Fondului din 29 august 1945, cuprindea o serie de prevederi, exploatările, executarea propriu-zisă a lucrărilor de exploatare, inventarierea lemnului și scoaterea acestuia din păduri, inclusiv curățirea locului de exploatare, unele dispoziții privind abaterile, sancțiunile și normele speciale pentru exploatările în regie. În ce privește lucrările preliminare, se preconizează ca nici o tăiere, indiferent de natura lor (principale, accidentale, culturale etc.) nu poate fi executată fără aprobarea prealabilă a Administrației Centrale a Fondului pe baza unui proiect de tăieri și act de punere în valoare.

Proiectul de tăieri se întocmește anual de către șeful de ocol, cu respectarea planului special de exploatare din amenajament și a posibilității anuale, pentru tăieri de regenerare, intermediare, accidentale și extraordinare.

Propunerile pentru tăierile de regenerare (principale) se fac în funcție de starea de regenerare a arboretului.

APV* se întocmește de șeful de ocol pe baza proiectului de tăieri aprobat de Centrală. Pentru fiecare parchet se întocmește un APV. Pentru întocmirea APV se procedează la delimitarea parchetelor și la marcarea arborilor de extras, analiza prețului, devizul de cheltuieli și memoriul tehnic.

Delimitarea parchetului se face de șeful de ocol sau de ajutorul său. Arborii de limită, care rămân netăiați, se înseamnă cu câte un cioplaj pe trunchi la înălțimea pieptului pe care se **aplică ciocanul de control al șefului de ocol**.

În cazul tăierilor de regenerare - cu excepția tăierilor rase - arborii de extras se marcau cu ciocanul de control pe un cioplaj de pe trunchi la înălțimea pieptului și la rădăcină. În afară de aceasta, la rădăcină se bătea cu ciocanul numărător corespunzător numărului din carnetul de marcarea, astfel ca marca să poată fi oricând verificată și arborii identificați. Toate operațiunile de delimitare și marcarea a tăierilor se consemnau în procesul verbal de delimitare după un formular tip.

Marcarea, produselor accidentale constituie una din cele mai importante atribuții de serviciu a șefului de ocol. Această lucrare se execută pe răspunderea proprie a șefului de ocol, fie de el însuși sau de un organ de încredere al acestuia, pe baza unei delegații a ocolului.

În categoria produselor accidentale, conform acestui regulament și amenajamentului, intrau numai arborii uscați, ruți pe jumătate cel puțin din înălțimea lor, doborâți de vânt sau zăpadă și atacați puternic de insecte (ipide, *Lymantria*) și considerați ca și morți.

Produsele accidentale se marcau cu ciocanul șefului de ocol sau al celui de secție (respectiv ajutorul său) la rădăcina arborelui și trunchi la înălțimea pieptului. În afară de aceasta, la rădăcina arborelui, lângă marca rotundă, se aplica un număr curent cu ciocanul numărător, corespunzător numărului din carnetul de inventariere. Odată cu marcarea se măsoară și diametrul arborelui la 1,30 m cu compasul forestier, estimându-se și sortimentele ce vor rezulta la exploatare.

---

*APV = actul de punere în valoare

După terminarea marcării produselor accidentale într-un canton silvic, șeful de ocol întocmește pe un formular tip procesul verbal de marcarea, care împreună cu carnetele de marcarea din fiecare canton se înregistrează la ocol în registre de intrare, constituind anexe ale actului de punere în valoare.

Aceste acte erau în prealabil verificate și vizate de inspectoratul de control, care avea obligația de a verifica și pe teren marcarea.

Analiza prețurilor, se întocmea pe formulare tip, pentru fiecare parchet, stabilindu-se prețul de vânzare a lemnului, luându-se în considerare valoarea lemnului pe piață.

În cazul tăierilor rase sau definitive de regenerare, nu se făcea marcarea individuală a arborilor înainte de tăiere, se aplicau alte acte de evaluare, deoarece exploatarea se făcea pe produs finit.

Pe baza acestor lucrări se întocmeau memoriul tehnic, care împreună cu celelalte acte se utilizau de comisia de licitație.

Începerea tăierilor se făcea după aprobarea APV, conform termenelor stabilite.

În cazul tăierilor rase din parchete, arborii subțiri se extrăgeau cu prioritate pentru a nu fi ruși și vătămați prin cădere de cei groși.

Inventarierea lemnului. Imediat după terminarea lucrărilor de fasonare, șeful de canton raportează șefului de ocol, procedând la inventarierea lemnului la cioată. În acest scop va lua în primire de la ocol carnetele de cubaj, pe baza unei dovezi de primire.

Fiecare carnet de cubaj trebuie să fie cusut, sigilat și parafat, având consemnate pe copertă datele exploatării, data eliberării și semnătura șefului de ocol.

Inventarierea lemnului fasonat constă în numerotarea cu ciocanul a fiecărei bucăți de lemn, respectiv buștean, măsurarea grosimii lemnului fără coajă cu compasul forestier și a lungimii cu instrumentarul uzual (panglici de oțel, rigle etc.). Locul unde s-a păstrat grosimea buștenilor era însemnat vizibil, spre a servi la controlul inventarierilor.

La inventarierea lemnului la cioată putea lua parte, respectiv asistată și cumpărătorul.

Controlul inventarierii, respectiv recepția, se făcea de șeful de ocol sau de delegatul acestuia, în prezența șefului de canton și a cumpărătorului sau a delegatului acestuia, în cazul vânzărilor pe picior.

După inventarierea lemnului și controlul acestuia se întocmește procesul verbal de inventariere pe formular tip, cu menționarea propunerilor de valorificare a lemnului exploatat, a prețului de vânzare, etc.

După verificarea lucrărilor de exploatare, șeful de ocol proceda la recepția parchetelor, operație care se făcea în prezența organelor silvice și a celei de exploatare. Procesul verbal care se încheia cu această ocazie era vizat de inspectorul de control, care verifica și pe teren situația și se înainta apoi și la centrală.

Atenție deosebită se acordă curățirii parchetelor de resturile de exploatare, care se executau odată cu exploatarea. Resturile de exploatare se adunau în grămezi pe locurile fără semințis, procedându-se la arderea lor, cu luarea tuturor măsurilor de precauție contra incendiilor. La rășinoase, cojirea cioatelor și a vârfurilor nevalorificabile era obligatorie. Coaja rezultată se aduna cu grebla în grămezi, pentru a nu acoperi semințisul și era supusă la ardere după posibilități.

Curățirea parchetelor trebuia să fie terminată înaintea dezghețului, pentru ca împădurirea să se poată face în imediat în primăvara următoare.

Curățirea potecilor de pază, a drumurilor și limitelor parcelare, a semnelor de hotar, pâraielor etc. de toate resturile de exploatare era obligatorie și controlată la recepția finală.

Desigur că acest regulament prevede și alte reguli și îndrumări privind exploatarea pădurilor la Fond, care vizau ordinea, buna gospodărire a pădurilor și valorificare a lemnului.